

gaaende Ordning af Arbejdsforholdene i Industri og Haandværk.“ Disse Ord „i Industri og Haandværk“ dække ikke fuldstændig de Forhold, der skulle dækkes, nemlig Arbejdsforholdene mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer. Det vil jo let ses, at der ligger en hel Mængde meget betydelige Arbejdsfelter, hvor der kan opstaa Konflikter mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, helt uden for Industri og Haandværk. Jeg skal blot nævne hele det store Felt: Ingeniørvirksomhed. — Alt, hvad der hører til Ingeniørarbejder, Jærnbane-, Havne- og Kanal anlæg osv. kan jo ikke henregnes hverken til Industri eller Haandværk, og der er jo dog rig Lejlighed til at anvende en meget stor Arbejdsstyrke i disse Virksomheder og som Følge deraf rig Lejlighed til, at der kan opstaa en eller anden Konflikt. Jeg tror derfor, at det vil være heldigt at foretage en lille Rettelse paa dette Punkt, og at det mest praktisk kunde ske paa den Maade, at man simpelthen stryger Ordene „Industri og Haandværk“ og lader Bestemmelsen overhovedet angaa Arbejdsforholdene. Det kan ikke misforstaas, og dermed er alt taget med.

En lille Henstilling vilde jeg gerne rette til den ærede Justitsminister eller nærmest en Forespørgsel angaaende Bestemmelsen i § 2, første Stykke, hvor der staar, at Vidneførslen sker for Voldgiftsrettens Formand. Det er en selvfølgelig Ting, at det maa være Voldgiftsrettens Formand, der foretager Vidneførslen, Afhøringen af Vidnerne, og at Vidneførslen sker under hans Ansvar; men jeg antager ikke, at Meningen dermed er, at slaa fast, at al Vidneførsel skal foregaa alene for Formanden. Jeg gaar ud fra, at Voldgiftsretten selv maa kunne afgøre, om og i hvilket Omfang Rettens øvrige Medlemmer kunne eller skulle være til Stede under Optagelsen af Vidneforhør. Rent praktisk set vilde jeg anse det for heldigt, at Rettens samtlige Medlemmer vare til Stede og overvære de Vidneforhør, der optages af Rettens Formand, da Rettens Medlemmer selvfølgelig derved paa den letteste og fyldigste Maade ville blive bekendte med Vidnerens Udsagn og kunne benytte det. Jeg haaber at faa en Udtalelse at høre af den højtærede Justitsminister om, hvorledes han har ment at Bestemmelsen i § 2 i saa Henseende skal opfattes.

Der er en lille praktisk Bemærkning, jeg gerne ville gøre til det andet Stykke i § 2, idet jeg ikke ser, at der er Grund til ikke at lade Beboerne i nordre, søndre og Amager Birk ligesom Beboerne i Frederiks-

berg Birk have Vidnepligt over for Voldgiftsretten i København, da disse Jurisdiktioner i Forvejen have deres Sæde i København, idet de have Retslokaler i Københavns Amts Ting- og Arresthus paa Blegdamsvejen. Da Beboerne for at komme til deres rette Værneting i Forvejen skulle til København, ser jeg ikke, at der gøres Uret imod dem ved at paalægge dem at afgive deres Forklaringer i det Lokale, hvor Voldgiftsretten har sit Sæde. Det spiller jo en underordnet Rolle, men jeg tror, at det vil være praktisk at gøre denne lille Tilføjelse.

Jeg har været i Tvivl om, hvorvidt de Kendelser, der afsiges af Rettens Formand ifølge Punkt 1 i § 2, ville være at appellere ikke alene til Hof- og Stadsretten, men tillige til Højesteret. Den højtærede Justitsminister har imidlertid underhaanden underrettet mig om, at ifølge den bestaaende Lovgivning vil man vanskelig kunne komme bort fra, at en saadan Kendelse eventuelt kan appelleres til Højesteret. Jeg har intet andet at indvende derimod, end at det kan forøge den Tid, det medtager at komme til et Resultat, og det, man gerne vil opnaa ved denne Afgørelse af Arbejdstvistigheder ved en Voldgiftsdomstol, er jo netop at faa en Afgørelse saa hurtig ske kan.

Der staar ikke udtrykkelig i Nr. 5 i § 2, at Vidnepligten er den samme ogsaa i strafferetlig Henseende for Voldgiftsretten som for den almindelige Ret; men jeg har set af den højtærede Justitsministers Foredrag ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at det er Meningen, og jeg antager derfor, at man ikke behøver at gøre sig Skrupler over, at det ikke udtrykkeligt er sagt i Loven. Det er altsaa Meningen, at Vidneforklaring, der afgives for Voldgiftsretten, skal i enhver Henseende, ogsaa i strafferetlig Henseende, være ens stillet med Vidneforklaring for en almindelig Ret. — Dermed har jeg gjort de faa Bemærkninger, jeg ønskede at knytte til Lovforslaget. Jeg er ganske enig med den første ærede Taler i, at det vil være ønskeligt at faa Sagen hurtig fremmet her i Salen, og jeg vil gerne yde min Medvirkning til, at det kan ske saa snart som mulig.

J. Jensen (Københavns 10de Valgkreds): Jeg kan ligesom den sidste ærede Taler udtale en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat dette Forslag. Det var jo Forudsætningen, da den Overenskomst, der endte den store Lock-out, sluttedes den 5te September, at der fra